

VŨ NHẬT HUY:

QUYẾT LIỆT ĐẾN CÙNG VỚI ĐAM MÊ

Khuôn viên Trường ĐH Khoa học tự nhiên (ĐHKHTN) chiều về vắng lặng, cái ắng lặng chiều đông cổ hữu không làm câu chuyện của chúng tôi kém phần cởi mở. Người giảng viên với vóc dáng nhỏ bé, điềm tĩnh, sự thông minh quyết đoán toát trên khuôn mặt, ánh mắt. Tôi vốn sẵn phục những người có tư duy toán học, nay lại được ngồi trò chuyện với một người có không ít thành tích như anh thú thực vừa vui vừa hồi hộp.

Trong câu chuyện của mình, Vũ Nhật Huy tâm sự, cũng như biết bao sinh viên tỉnh lẻ, anh cũng từng gặp không ít khó khăn trong những năm tháng là sinh viên nhưng niềm đam mê Toán học đã giúp anh có nghị lực để vượt qua và cũng chính trong thời gian này anh đã giành được hai giải thưởng về toán học (hai giải Nhất Olympic Toán sinh viên năm 2004 và 2005. PV). Sinh ra trong một gia đình trí thức, có bố, mẹ và chị gái đều là giáo viên giảng dạy các môn tự nhiên, môi trường ấy đã tạo cho anh niềm đam mê với môn học này. Nhớ ngày còn là cậu học trò trường huyện, Vũ Nhật Huy đã khiến không ít người phải ngỡ ngàng trước hai giải Toán quốc gia và một giải Toán quốc tế của mình.

Tốt nghiệp THPT, được tuyển thẳng vào đại học, Vũ Nhật Huy không chút đắn đo khi quyết định nộp hồ sơ vào lớp Đào tạo Cử nhân Khoa học tài năng của Trường ĐHKHTN. Và cũng ít ai biết điều Vũ Nhật Huy tâm đắc nhất lại không phải là những giải thưởng quốc gia hay quốc tế mà chính là được tiếp xúc, trao đổi và học hỏi với các giáo sư, tiến sĩ nơi anh theo học. Trong đó anh đặc biệt quý mến và kính phục thầy Hà Huy Bảng, mà sau này như anh tâm sự, thầy là người đã tạo điều kiện giúp đỡ anh rất nhiều và anh cũng đã được kết hợp cùng

thầy nghiên cứu một số công trình về toán học, những công trình ấy đã được công bố trên một số tạp chí Quốc tế. Thời gian làm nghiên cứu sinh với Vũ Nhật Huy là thời gian anh có nhiều điều kiện cho nghiên cứu hơn cả. Với bận bịu công việc, vừa lo giảng dạy tại trường, vừa lo học tập, anh vẫn sắp xếp trong quỹ thời gian ít ỏi của mình một số buổi để lên lớp tại Trường THPT Chuyên Vĩnh Phúc nơi anh từng theo học, với anh đó là một sự tri ân bởi chính nơi ấy đã khởi đầu cho hành trình đến với toán học của anh.

Điều kiện kinh tế còn nhiều khó khăn nhưng không vì thế mà niềm đam mê trong anh giảm bớt. Tôi cảm nhận được ở anh có một trái tim nhiệt huyết, quyết liệt theo đuổi đam mê của mình. Anh bảo, ở nhà, bố mẹ cũng sốt ruột mong muốn sớm có một nàng dâu. Nhưng dù gì, cũng phải hoàn thành tấm bằng tiến sĩ mình mới có thể nghĩ đến việc đó, với lại mình vẫn còn trẻ mà. Anh đúng là mẫu người toàn tâm toàn ý với sự nghiệp nghiên cứu khoa học. Để có được như vậy ngoài nỗ lực bản thân, anh cho biết, môi trường tại nơi anh công tác hiện nay hết sức thuận lợi, nhà trường luôn bố trí hợp lý số tiết để anh có điều kiện học tập và nghiên cứu. Theo Vũ Nhật Huy, chưa bao giờ anh cảm thấy luyến tiếc khi quyết

định ở lại trường. Một phần cũng bởi truyền thống gia đình và bên cạnh đó là niềm yêu thích thật sự với nghề sư phạm. Thời gian dành cho học tập, nghiên cứu nhiều là vậy nhưng anh vẫn tích cực tham gia các hoạt động phong trào ở nơi mình công tác, anh bảo, nếu biết tính toán hợp lý thì thời gian dành cho những công việc ấy vẫn hoàn toàn có thể. Và mới đây, với những thành tích của mình, Vũ Nhật Huy đã được vinh dự là một trong 77 gương mặt trẻ tiêu biểu của ĐHQGHN. Tôi tin niềm vui ấy với anh hẳn rồi cũng như những niềm vui trong những lần vinh danh trước đó bởi với anh cái chính là được toàn tâm toàn ý với sự nghiệp nghiên cứu khoa học và giảng dạy. Anh không phải mẫu người chỉ nghĩ về những gì đã có mà luôn nghĩ đến những điều sẽ có bằng chính nỗ lực và tài năng của mình. Một người lập nghiệp xa nhà, mong muốn nhất với Vũ Nhật Huy không gì hơn là được sum họp gia đình vào mỗi dịp lễ tết, với anh đây là cơ hội được gặp gỡ bạn bè người thân, được hàn huyên, ôn lại biết bao kỉ niệm sau thời gian dài xa quê.

Trong sự vắng lặng của khuôn viên Trường ĐHKHTN qua vóc dáng nhỏ bé của anh, tôi thấy một Vũ Nhật Huy thật to lớn với những bước chắc nịch đồng hành cùng những con số, những công thức toán học và những công trình nghiên cứu tầm cỡ. Hai mươi năm tuổi, tôi tin sự nghiệp của anh sẽ còn tiến xa hơn nữa bởi trong anh có một niềm đam mê, một trái tim quyết liệt với nghề.

HOÀNG CHIẾN THẮNG